

Sandberg Florence Bass

Dé shortscale die rockt

Shortscales zijn helemaal terug om nooit meer weg te gaan en er is bijna geen merk meer dat niet in het gat gedoken is. Na de wat conventionelere, Mustang-achtige Lionel (zie DB52 en de testsectie op de website) gaat het Duitse Sandberg nu een heel andere kant op.

Als de Florence arriveert, laat ik al mijn werk vallen om de bas lang en goed te bekijken. Het is een plaatje én een zoekplaatje van invloeden. Maar laten we het meteen benadrukken: dit is een echte Sandberg, geen kopie van iets bestaands en een prachtig, uniek instrument.

Natuurlijk gaan we de bas even langs om de specs en invloeden te melden. Zullen we bij de kop beginnen? Dat is een variant op de bekende kop van het bekendste basmerk, met achterop de mooie, eigen stemmechanieken van Sandberg met ovalen basisplaat. Het nikkel

ziet er mooi oud uit. Op de voorzijde zien we in metaal de merknaam en het type in reliëf en de bekende snaargeleider voor A, D en G. Via een nul fret – typisch Duits en typisch Sandberg – lopen de snaren over een geschroefde, esdoorn hals met palissander toets naar de body. De hals is lekker smal en de toets heeft 20 medium frets en een stip-inleg. Bij de twaalfde fret wordt de grote stip geflankeerd door twee kleinere. Op verzoek is de bas fretloos en/of met een esdoorn toets verkrijgbaar.

Vier mechanieken op een rij, esdoorn, palissander en vier halsschroeven. Tot nu toe zitten we in Fenderland, maar de snaren steken al snel de grens over naar de wereld van Gibson. De vorm van body doet denken aan de double-cut-versie van de EB-0. En aan de shortscale Rickenbacker 3000. Het is een zogenaamde slab-body, zonder afschuiningen voor bovenarm en bierbuik en persoonlijk vind ik dat heel fijn. Een beetje als een vroege P/Tele-bas. Er is wel een uitsparing bij de onderste hoorn om bij de hoogste posities van de hals te komen en dat werkt. Het geeft de bas weer wat moderns. Onze testbas heeft een elzen body, terwijl je ook voor mahonie kunt gaan, wat ongetwijfeld iets van dat typische neuzige van mahonie zal toevoegen aan het geluid. Daar zijn we ook wel benieuwd naar.

De lichte 'aging' (kunstmatige veroudering) van lak en hardware blijft een onderwerp van discussie, maar ik vind het bij de vintage ogende bas passen. De kleine slagplaat is helemaal eigen en het 'rooster' in de plaat geef het geheel iets industrieels. Verder?

We zien de vier Sandberg-stippen bij de bovenste hoorn, de moderne en goed af te stellen brug, die typisch is voor het merk, en twee kleine, prachtig vormgegeven knoppen waarvan je er eentje kan uittrekken. Als laatste het opvallendste: het element dat PowerHumbucker wordt genoemd en dat verpakt is in een Gibson-Mudbucker-achtige behuizing, met wederom de vier stippen. Genoeg gepraat. Omhangen en inpluggen!

Mooi en open

Florence is lekker licht, de smalle, bolle hals voelt fijn, de toetsranden zijn iets afgerond en je duim valt vertrouwd op het element in het midden van de body. Bij een P of Mustang is mijn duim verankerd op het element en dus op een vaste spelpositie. Doordat het element van de Florence breed is, ga ik automatisch iets meer richting hals of brug spelen als ik warm of fel wil. Ik draag mijn bassen graag laag en dan valt de niet-afgeschuinde bodyrand niet op qua gevoel.

Ik vergelijk de Duitser via mijn GR Bass versterker met een Gibson SG Bass, ook met een heerlijk smalle hals en roundwound-snaren, maar deze bassen zijn een wereld van verschil: de Gibson heeft het element bij de gelijkde hals en is geheel van mahonie. Een compleet andere sound: rond en zoet. Ook met een mahonie body zal de Sandberg nooit een Gibson worden. Het een is niet beter dan het ander, maar gewoon verschillend. Ik pak daarom mijn Japanse competition Mustang. Had ik nu maar een Pawnshop-serie Mustang met de grote humbucker! De hals van de Sandberg vergelijkbaar met het smalle halsje

van de Mustang. Qua geluid matcht de Duitser meer met de Fenders en dat heeft natuurlijk alles te maken met de halsconstructie en houtsoorten. De toon staat meteen mooi en heeft autoriteit; je hebt genoeg grom en het is een hele mooie, open sound. Eigenlijk een hele goede, strakke Mustang, een moderne alleskunner, met genoeg mid en hoog om lekker te duwen en pedalen goed aan te sturen. Een beetje zoals de Lionel, al had ons test-exemplaar destijds wat te dunne snaren. Zoals bij veel shortscales klinken alle noten zeer gelijkwaardig over de hele hals.

Rockmuur

Maar er is meer. Als je de toonknop terugdraait, wordt het geheel wat doffer, maar als je hem ook omhoog trekt, klink je meteen vintage zonder dat er sprake is van dofheid. Er gaat wat sprankelend hoog af, maar opeens heb je een enorme dikke, warme bodem, alsof de humbucker nu pas de volle potentie laat horen. Groots, warm, open, strak en met een knorretje. In een band met één gitaar à la ZZ Top, The Who, The Jam, Cream en de klassieke Wild Romance zou ik deze bas willen voor een dikke rockmuur en dito loopjes in het hoog. Om vervolgens in een normale band weer in de normale stand van de toonknop te spelen.

De Sandberg Florence is een prachtige bas om te zien, te horen en te bespelen. Het is geen spotgoedkope instapper, maar de vraagprijs is een schijntje voor een handgebouwde, 'aged' Duitser. Ik ben benieuwd naar wat de mahonie body toevoegt, ik denk dat de bas nog meer mijn smaak is met nikkel snaren of flatwounds, maar verder? Gewoon wow! ●

Sandberg Florence Bass

- Kleur:** sunburst
- Body:** elzen (optie mahonie)
- Hals:** esdoorn, geschroefd
- Toets:** palissander (optie esdoorn)
- Frets:** 20+nul fret, medium
- Element:** Sandberg PowerHumbucker
- Regelaars:** volume, toon (push/pull)
- Elektronica:** passief
- Stemmechanieken:** open, Sandberg
- Brug:** Sandberg
- Breedte bij topkam:** 38 mm
- Richtprijs:** € 1996,- met gigbag (vanaf € 1646,-)
- sandberg-guitars.de | thmusic.nl